07/05/2022

Ταμασού Ησαΐας: Ας ακολουθήσουμε κι εμείς την τόλμη και το θάρρος των Μυροφόρων Γυναικών

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Ταμασού και Ορεινής

“Δεν είναι μόνο η τόλμη του Ιωσήφ και του Νικοδήμου, αλλά και η τόλμη αυτών των γυναικών που υπερβαίνουν τα στερεότυπα της εποχής και πηγαίνουν να προσφέρουν τα μύρα τους στον Διδάσκαλό τους”. Αυτά δήλωσε ο Μητροπολίτης Ταμασού και Ορεινής κ. Ησαΐας για την Κυριακή των Μυροφόρων γυναικών.

“Ας ακολουθήσουμε κι εμείς την τόλμη και το θάρρος τους για να πλησιάσουμε τον Χριστό και να του ανοίξουμε την θύρα της καρδίας μας, ώστε να κατοικοεδρεύσει μέσα μας. Αυτή την τόλμη να έχουμε, να ομολογούμε την πίστη μας, τον Χριστό μας. Ας αποτελέσουν πρότυπα για τον κάθε ένα από εμάς τα σήμερα τιμώμενα πρόσωπα, ώστε διαχρονικά να γινόμαστε οι αυτόπτες μάρτυρες της Αναστάσεως”, αναφέρει μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω μπορείτε να διαβάσετε ολόκληρο το κήρυγμά του:

Τέκνα εν Κυρίω αγαπητά,

Χριστός Ανέστη!

Η σημερινή Κυριακή, τρίτη από του Πάσχα, είναι αφιερωμένη στις Μυροφόρες γυναίκες και στους δύο μαθητές του Χριστού, τον Ιωσήφ, τον από Αριμαθαία, ευσχήμονα βουλευτή, και το Νικόδημο, νυκτερινό κρυφό μαθητή, οι οποίοι απέδωσαν με περισσή αγάπη τις τελευταίες τιμές στον Ιησού.

Ο Ιωσήφ και ο Νικόδημος ήταν οι δύο αψευδείς μάρτυρες της ταφής Του και οι Μυροφόρες οι αψευδείς μάρτυρες της Αναστάσεως του Χριστού. Θαρραλέοι και τολμηροί άνθρωποι, πρότυπα ηρωισμού.

Οι Μυροφόρες γυναίκες ήταν μια ομάδα γυναικών, οι οποίες ακολουθούσαν και φρόντιζαν τον Χριστό κατά τις περιοδείες Του. Ήταν μαθήτριές Του. Ήταν εκείνες που παρέμειναν δίπλα του κατά τη στιγμή του πάθους του. Στην ομάδα αυτή εξέχουσα θέση κατείχε η Παναγία.

Τόλμησε και πλησίασε τον Πιλάτο ο Ιωσήφ, από τον οποίο ζήτησε το σώμα του Ιησού «ᾐτήσσατο τό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ». Ο Νικόδημος προσέτρεξε να φέρει αρώματα, με τα οποία άλειψαν το άχραντο Σώμα.

Βλέπουμε, λοιπόν, στην αμφιβολία και την αμφισβήτηση του Θωμά, που είδαμε την περασμένη Κυριακή, αντιπαρατίθεται σήμερα η τόλμη του ευσχήμονος βουλευτού, του Ιωσήφ. Στον φόβο που
διακατέχει του μαθητές του Κυρίου, οι οποίοι βρίσκονται κλεισμένοι στο υπερώο της Ιερουσαλήμ, αντπαρατίθεται η θαραλλέα είσοδός του στον Πιλάτο.

Δεν είναι μόνο η τόλμη του Ιωσήφ και του Νικοδήμου, αλλά και η τόλμη αυτών των γυναικών που υπερβαίνουν τα στερεότυπα της εποχής και πηγαίνουν να προσφέρουν τα μύρα τους στον Διδάσκαλό τους.

Αξιοθαύμαστη η τόλμη του Ιωσήφ και του Νικοδήμου, αλλά και των Μυροφόρων γυναικών, οι οποίοι τολμούν στην πιο δύσκολη στιγμή να πλησιάσουν για να ετοιμάσουν το σώμα του Κυρίου τους.

Γι’ αυτό και η Εκκλησία μας τους τιμά και τους προβάλλει, για τις πράξεις τους, οι οποίες εδείκνυαν την έμπρακτη αγάπη τους προς τον Χριστό. Δεν δίστασαν, δεν φοβήθηκαν την κουστωδία των Ιουδαίων.

Υπερνίκησαν τη δειλία τους και προσέτρεξαν στον τάφο του Ιησού, για να Τον αλείψουν με μύρα. Οι γυναίκες αυτές που ξεκινούν εν σιγή «όρθρου βαθέως» χωρίς να γνωρίζουν ποιος θα τις βοηθήσει για να μετακινήσουν τον λίθο και να ευπρεπίσουν το σώμα του κεκοιμημένου Ιησού, που πηγαίνουν στον τάφο χωρίς σιγουριά ούτε φυσικά από κάποιο προσωπικό όφελος, κινούμενες μόνο από αγάπη και σεβασμό για το δάσκαλό τους γίνονται οι μάρτυρες της Αναστάσεως, οι πρώτοι θεατές του Αναστημένου Ιησού Χριστού.

Το αντίτιμο αυτής της θυσιαστικής τους αγάπης ήταν να αξιωθούν πρώτες να ακούσουν το χαρμόσυνο μήνυμα της Αναστάσεως «οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ’ ἠγέρθη».

Πλησιάζοντας τον τάφο, με μεγάλη έκπληξη αντικρύζουν πως ο τάφος ήταν κενός και το μόνο που υπήρχε ήταν τα σάβανα, με τα οποία είχε τυλιχθεί το σώμα και το σουδάριο, με το οποίο καλύφθηκε η κεφαλή.

Ο Χριστός αναστήθηκε, τους διεμήνυσε ο Άγγελος, με τη δύναμη της θεότητάς Του. Αναδείχθηκε ο νικητής του θανάτου. Με την Ανάστασή Του άνοιξε τον δρόμο και για την δική μας ανάσταση «Χριστός ἐγήγερται ἐκ νεκρών, ἀπαρχή τών κεκοιμημένων ἐγένετο» (Α’ Κορ. ιε’ 20).

Τέκνα εν Κυρίω αγαπητά, οι Μυροφόρες γυναίκες μας περιγράφουν την αγάπη προς το Θεό και την υποταγή στο θέλημά Του, που πρέπει ο κάθε Χριστιανός να έχει. Από γνήσια αγάπη υπερνικούν όλα τα εμπόδια, τον εσωτερικό τους φόβο, την στρατιωτική φρουρά, το λίθο του μνήματος.

Υποτάσσουν όλες τις αισθήσεις τους στη δύναμη της αγάπης, αυτής της αγάπης που πρέπει να διακατέχει κάθε άνθρωπο.

Με μύρα και δάκρυα ραίνουν το ζωοδόχο τάφο. «Έρραναν τον τάφον αι Μυροφόροι μύρα, λίαν πρωί ελθούσαι», ψάλλαμε την Μεγάλη Παρασκευή. Συμμετέχουν στο θάνατό Του. Συμπάσχουν με το πάθος Του.

Από το Γολγοθά, που συμπορεύονται, μεταβαίνουν στην Ανάσταση. Από τα δάκρυα και τη λύπη στη χαρά και την ευθυμία. Από το θρήνο κα τον οδυρμό, στην πανήγυρη. Από τον τρόμο στην έκσταση.

Από το «οἴμοι, γλυκύτατε Ἰησοῦ!» στο «Ἀνέστη ὁ Κύριος». Γι’ αυτό και γίνονται οι πρώτες ευαγγελίστριες της Αναστάσεως. Υποδειγματικές διδάσκαλοι της ορθοδόξου και γνήσιας ευσέβειας.

Ας ακολουθήσουμε κι εμείς την τόλμη και το θάρρος τους για να πλησιάσουμε τον Χριστό και να του ανοίξουμε την θύρα της καρδίας μας, ώστε να κατοικοεδρεύσει μέσα μας. Αυτή την τόλμη να έχουμε, να

ομολογούμε την πίστη μας, τον Χριστό μας.

Ας αποτελέσουν πρότυπα για τον κάθε ένα από εμάς τα σήμερα τιμώμενα πρόσωπα, ώστε διαχρονικά να γινόμαστε οι αυτόπτες μάρτυρες της Αναστάσεως.

Ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἑωράκαμεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν (Α΄ Ιωάννου 1,2).

Χριστός Ανέστη!

Μετ’ ευχών πατρικών,

ο Μητροπολίτης Ταμασού και Ορεινής Ησαΐας.

Κυριακή, 8 Μαΐου 2022